

Udtryk ganske overordentlig voldsomt Angreb paa min Stilling til den af den højtærede Landbrugsminister foreslaaede Ændring i Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Denne Voldsomhed forbavsede mig noget, for jeg synes, at hverken denne Sags Realitet eller dens formelle Behandling giver Anledning til en saadan Lidenskabelighed som den, der kom til Orde i det ærede Medlems Udtalelser. Jeg vil med den Anledning, disse Udtalelser giver, fremsætte nogle Bemærkninger om denne Sags formelle Behandling. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at de foreliggende Lovforslag blev af den højtærede Landbrugsminister tilsendt Statens Jordlovsudvalg til Erklæring, og jeg gik ud fra, at den højtærede Minister ønskede at høre Statens Jordlovsudvalgs Udtalelse om Enkelthederne i Lovforslagene ud fra de Erfaringer, vi maatte sidde inde med, og ud fra den saglige Indsigt, som det glæder mig, at man mener der findes i Statens Jordlovsudvalg.

Pligtskyldigt indkaldte jeg Udvalgets Medlemmer til Møde og omsendte Eksemplarer af de omtalte Lovforslag. Jeg begyndte Mødet med at meddele Anledningen til dette og sagde, at vi burde afgive en Erklæring om Lovforslagenes Enkeltheder til den højtærede Landbrugsminister. Jeg forudskikkede den Bemærkning, som jeg gentager her, at de foreliggende Lovforslag intet som helst havde at gøre med de principielle Uoverensstemmelser, som hersker indenfor Statens Jordlovsudvalg. Jeg kunde efter det Forløb, Forhandlingerne havde, ikke paa nogen Maade slutte andet end, at alle Statens Jordlovsudvalgs Medlemmer var enige i den af mig antydede Følge af Forhandlingerne, at jeg maatte give den Indstilling til Landbrugsministeren, og enige ogsaa om den Enkelthed, jeg her sigter til, ud fra den Erfaring, vi har indhentet fra Administrationen af den Lov, vi havde haft med at gøre gennem en Aarrække.

Jeg vil gerne sige dette, fordi den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Olufson brugte, ikke synes mig at berettigede ham til at bruge saa voldsomme Udtryk overfor mig som Formand for Statens Jordlovsudvalg, som han brugte. Det er efter min Mening en Ophidselsestilstand hos det ærede Medlem, der har fundet Udtryk, en Ophidselsestilstand, som ikke har noget virkeligt Holdpunkt. Jeg har hverken været med til at servere Rævekager, ej heller har jeg paa nogen Maade prøvet paa at være illoyal overfor de Kolleger indenfor

Statens Jordlovsudvalg, som jeg nu har arbejdet sammen med i halvfjerde Aar. Jeg for mit Vedkommende vilde være meget ked af, hvis man paa nogen Side indenfor Udvalget fik den Opfattelse, at jeg prøvede paa at liste en Erklæring igennem, som ikke var et fuldgyldigt Udtryk for samtlige Medlemmers Mening, og jeg har den Dristighed at paastaa, at jeg i den Henseende kan støtte mig til, at det er første Gang i de halvfjerde Aar, at noget Medlem paa nogen Maade har anfægtet min Loyalitet til Trods for, at vi gennem disse halvfjerde Aar har siddet og administreret som Repræsentanter for alle de 4 politiske Partier. Jeg henviser til min Fortid og vil protestere mod, at det ærede Medlem Hr. Olufson i sin noget ophidsede Tilstand foregøgler sig Hensyn og Motiver, som intet som helst har med Virkeligheden at gøre.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har ingen som helst Brug, politisk, for at lamme Socialdemokratiet i dette Spørgsmaal. Hvis man tror, at man kun kan føre Politik paa den Maade, at man prøver paa at overlister sin Modstander ved at faa ham til at indtage en Stilling, som ikke er et virkeligt Udtryk for hans Opfattelse, kører man ganske overordentlig hurtigt politisk i Grøften. Det er lige saa sikkert som, at 2 og 2 er 4. Det er ogsaa et Fantasifoster, naar det ærede Medlem mener, at jeg havde politisk Brug for at binde Socialdemokratiet. Nej, det har jeg ikke, og jeg har endnu mindre Anledning til at servere en Rævekage. En Rævekage indeholder som Regel Gift. Det ærede Medlem Hr. Olufson fortalte jo, at han nylig havde faaet fat i denne. Om den nu har været saa kraftig, at den fuldkommen har bedøvet det ærede Medlem ved det Møde, skal jeg ikke kunne sige. Men een Ting er givet: nemlig, at det ærede Medlem var ganske stille, da denne Sag blev behandlet i Udvalget og drøftet ud fra alle de Synspunkter, man i dette Forhold kunde gøre gældende, sagligt set. Han tav ganske stille, gjorde ikke nogen som helst Indsigelse, tav ogsaa, da jeg spurgte Udvalgets Medlemmer, om jeg paa Grundlag af den førte Forhandling maatte svare i Erklæringen, at vi tiltraadte Forslaget om denne Ændring.

Hvis det nu havde været et Medlem af Jordlovsudvalget, der hørte til de stille i Landet, kunde jeg tænke mig, at man her kunde tale om, at han var blevet overlister. Men alle vi, der kender det ærede Medlem, ved, at han har baade saa megen Selvtillid og saa megen Evne til at udtrykke sine Betæneligheder, at han ikke paa nogen